

NOVAK ĐOKOVIĆ U KANDŽAMA DEMONA

Piše: Dr Miroljub Petrović, Institut za prirodnu medicinu, www.ipm.net.au.net

Jedna od najvećih ikona savremenog sveta je srpski teniser Novak Đoković. Hiljade i hiljade ljudi, naročito mladih, želeli bi da budu kao on. Ali, da li je Novak Đoković dobar uzor mladim ljudima? Da li je njegov način života primer zdravog života? Konačno, da li je Novak Đoković srećan čovek?

Setimo se ispovesti jednog od najboljih tenisera svih vremena Borisa Bekera, koji je bio na ivici samoubista, i koji je izjavio: „Pobedio sam na Wimbledonu dva puta, jednom kao najmlađi igrač. Bio sam bogat, imao sam sva materijalna bogatstva... To je ona poznata priča filmskih i muzičkih zvezda koji su izvršili samoubistvo. Oni su takođe imali sve, a opet su bili tako nesrećni... Nisam imao unutrašnji mir. Bio sam lutka kojom se manipulisalo.“¹

Jedna druga poznata ličnost je izjavila: „Kada dođete na vrh, tamo nećete naći ništa.“²

Poznata izreka vezana za takmičarske sportove glasi: „Sportovi izgrađuju karakter.“ Međutim, istraživanja pokazuju suprotno. Jedno istraživanje³ na 1.600 muških starijih srednjoškolaca je analizirano u vezi sa efektima učestvovanja u raznim takmičarskim sportovima. Posledice su bile:

- povećana agresivnost
- povećana razdražljivost
- smanjena iskrenost
- smanjena samokontrola
- smanjena nezavisnost
- blag porast samouverenosti

Nekoliko drugih istraživanja je izrazilo zabrinutost u vezi sa pogoršanjem karaktera čak i kod mlađe starosne grupe.⁴ Istraživači su utvrdili da što su duže deca bila uključena u takmičarski sport, to su razvijala negativnije karakterne crte. Te karakterne crte su:

- smatrali su da je varanje važno
- smatrali su da je nasilno ponašanje opravdano i očekivano
- želeli da kopiraju nedozvoljene taktike koje koriste profesionalci na televiziji

Jedno drugo istraživanje⁵ kod dece koja su upražnjavala takmičarski sport dovelo je do sledećih zapažanja:

- svađe su se redovno dešavale; čak je izbijala i tuča
- nekoliko puta je došlo do plakanja, uglavnom u kontekstu osećaja neuspeha ili nanete nepravde
- rivalstvo sa drugom decom se povećalo
- požrtvovanost se značajno smanjila

Šta je sa starijim sportistima koji se takmiče? Da li sportovi izgrađuju njihov karakter? Istraživači su nedavno razmatrali preko sto slučajeva silovanja, pokušaja silovanja i seksualnog zlostavljanja na NCAA koledžima u Americi.⁶ Na deset ispitanih škola, 19% napada su izvršili muški sportisti iako su sačinjavali samo 3,3% ukupnog broja studenata. To je ukazivalo da su sportisti bili izloženi preko pet puta većem riziku od upražnjavanja nasilnog ponašanja. Tod Kroset (Todd Crosset) koji je izvršio istraživanje je rekao: „Kada ste istrenirani da budete nasilni, to se može preliti i na vaš privatni život.“⁷

Poznato je da se „sportista“ definiše kao neko „ko može da pretrpi gubitak ili poraz bez žaljenja ili pobedu bez umišljenosti, i koji se odnosi prema protivniku sa poštenjem, darežljivošću i poštovanjem“. Mnogi ljudi pogrešno pretpostavljaju da što više napredujete u takmičarskim sportovima to vaš karakter postaje bolji. Kristofer Stivenson je utvrdio upravo suprotno kada je pregledao šest različitih istraživanja izvršenih na sportistima sa američkih koledža.⁸ Istraživanje Džona Silve (John Silva) je izrazilo slične zabrinutosti.⁹ Njihovi sažeti rezultati su:

- sportisti obično imaju manje „sportskog duha“ od nesportista

- „veliki“ sportisti imaju manje „sportskog duha“ od „manjih“ sportista
- „glavni igrači“ imaju manje „sportskog duha“ od „zamena“
- što je duže neki sportista uključen u sport, i što je viši nivo na kome se takmiči, to je veća verovatnoća da će verovati da je kršenje pravila i nanošenje povreda opravdano

Šta je sa sportovima posle nivoa koledža? Ako takmičarski sportovi zaista izgrađuju karakter, očekivali bismo da su sportisti na ovom nivou retko, ako su uopšte ikada, uključeni u nasilne aktivnosti. U svom značajnom istraživanju o takmičarskim sportovima, Rik Vornor (Rick Warner) je zapazio upravo suprotno: „Retko da prođe sedmica bez izveštaja o profesionalnom ili igraču sa koledža u Americi koji tuče ženu, upušta se u tuču u baru ili restoranu, ili započinje neki drugi tip fizičkog nasilja.“ Vornor je nastavio utvrđujući neke od istaknutih profesionalnih sportista koji su nedavno optuženi za fizičko nasilje nad ženama.¹⁰ Neki su osuđeni. Lista nekih od ovih sportista je prikazana u nastavku:

<i>Sport</i>	<i>Ime</i>	<i>Krivično delo</i>
Boks	Majk Tajson	Silovanje
Košarka	Skoti Pipen	Maltretirao verenicu gurajući je na kola
Bejzbol	Deril Stroberi	Nekoliko kućnih prebijanja
Bejzbol	Vil Kodero	Prebijanje svoje žene
Hokej	Mark Ficpatrik	Šutiranje svoje trudne žene
Golf	Džon Dejli	Prebijanje svoje žene
Ragbi	Den Vilkinson	Udaranje svoje trudne devojkice u stomak
Ragbi	Voren Mun	Šamaranje i davljenje svoje žene
Ragbi	Džoni Čerč	Napad na svoju ženu
Ragbi	Teko Braun	Šamaranje devojkice, bacio je na zemlju
Ragbi	3 SMU igrača	Težak seksualni napad na devojkicu od 16 god.
Ragbi	Rahsetnu Dženkins	Silovanje
Ragbi	Volter Smit	Napad na svoju devojkicu
Ragbi	3 igrača Ajdaha	Silovanje
Ragbi	Nilo Silvan	Napadanje i silovanje devojkice od 17 god.
Ragbi	O. Dž. Simpson	Ubistvo svoje žene i njenog pratioca

Slični primeri postoje i na našim prostorima.

Svetska javnost je u velikoj meri nesvesna što se tiče dva zaključka koji su jasni na osnovu naučne literature o takmičarskom sportu:

1. Ideja da „takmičarski sport izgrađuje karakter“ predstavlja mit.
2. Istina je da takmičarski sportovi u stvari imaju težnju da prouzrokuju pad karaktera.

Poznato je da skoro svi profesionalni sportisti koriste neku vrstu „dozvoljenog“ narkotika ili stimulativnog sredstva, a mnogi koriste i ona zabranjena. Sva ta sredstva su veoma štetna po zdravlje, iako će sportske federacije i farmaceutske kompanije reći suprotno. Intenzivni treninzi i isprpljivanje do krajnjih granica na treninzima, kao i zgusnut raspored takmičenja i naporna putovanja, jesu dodatni uzroci narušavanja zdravlja.

Ali, postoji još nešto, pokazaće se presudno, što čini da neki profesionalni sportisti budu uspešniji od drugih. Klasičan primer je Novak Đoković koji je ove godine (2011) doslovno „eksplodirao“ sa dobrim rezultatima. „Tajnu“ njegovog uspeha možemo prepoznati u sferi njegove duhovnosti.

U jednoj od najgledanijih emisija, pred milionskim auditorijumom, Novak Đoković demonstrira tehniku duhovnih vežbi koje upražnjava. Dok sedi na podu, zajedno sa voditeljem, on objašnjava o kakvoj se duhovnoj tehnici radi:

„Radimo **kundalini jogu**, prisutno je dosta treme, moramo da se rasteretimo, da izbacimo stres, da se uravnotežimo, da spojimo duh i telo, da stvorimo balans, da nađemo spokoj u sebi...“¹¹

Novak još kaže da je pomenutu tehniku naučio „na jednom ostrvu“ gde je „bio na odmoru“.

O čemu se radi? Šta je „kundalini joga“?

Sektu kundalini joge je osnovao jogi Badžan (Bhajan). U ovoj organizaciji postoji 265.000 članova sa 108 centara u SAD, Kanadi i drugim zemljama.¹² Ova sekta se zasniva na sikizmu, mešavini hinduizma i islama, i uči monoteizam i reinkarnaciju. Unutar ovog kulta, prosvetljenje se postiže kroz probuđenje **kundalini** ili „**zmijske moći**“ navodno smeštene u dnu kičme. Kroz različite tehnike joge ova **mistička snaga** se spiralno uvija uz kičmeni stub, da bi se konačno sjedinila sa umom i proizvela **stanje izmenjene svesti** ili prosvetljenja.¹³

Zašto je „kundalini“ povezan sa „zmijom“? Tokom istorije, okultisti su verovali da su zmije čuvari izvora života i besmrtnosti, kao i „onih viših bogatstava duha koja su simbolizovana skrivenim blagom.“ Prema njima: „Zmija je životna snaga koja određuje rođenje i ponovno rođenje i otud se povezuje sa Točkom života.“¹⁴

Zmija je bila važan simbol za gnostike. Ipolit je tvrdio da se za zmiju govorilo da živi u svim predmetima i bićima. Ovo nas dovodi do kundalini koncepta joge ili zmije kao prikaza **unutrašnje snage**. Kundalini se simbolično predstavlja kao zmija koja se uvija sama oko sebe u obliku prstena (kundala), u onom osetljivom delu organizma koji odgovara donjem kraju kičmenog stuba.

Takvo je, navodno, stanje kod običnog čoveka. Međutim, kao rezultat vežbi usmerenih ka njegovoj spiritualizaciji – na primer hata jogom – zmija se navodno raspliće i ispravlja kroz točkove (čakre), koji odgovaraju različitim spletoivima u telu, sve dok ne stigne do čeone oblasti što odgovara trećem Šivinom oku. Tada, prema hinduističkom verovanju, čovek ponovo uspostavlja svoj osećaj za večnost.

Upravo je spomenuta reč „čakra“. U hinduističkom ili joga svetu „stvarnosti“, oni veruju, kao i veliki broj okultnih i nju ejdž meditatora, da telo sadrži sedam osnovnih centara energije, poznatih kao „čakre“. Kada se ovi centri „ispravno podese“ praktikovanjem joge i meditacije, tada će navodno doći do „spajanja“ kičmene čakre (kundalini zmije) sa Šivom, koji je smešten u frontalnoj čakri (parapsihološko treće oko) i za ovu „duhovnu uniju“ se veruje da pojačava ekstrasenzorne i parapsihološke snage.¹⁵

U knjizi „Bogovi Indije“ saznajemo: „Šiva nosi zmiju oko vrata. Zmije uvek okružuju njegov lik, a jedna zmija je umotana i oko njegovog polnog organa (linga)... Međutim, glavno značenje koje je vezano za zmiju je da ona predstavlja osnovnu **skrivenu energiju**, nalik seksualnoj moći, koja je umotana oko dna kičme i koja predstavlja podršku jogiju u njegovim nastojanjima da osvoji više svetove tokom svog unutrašnjeg putovanja. **Energija**, koja je izvor svih duhovnih osvajanja, naziva se **kundalini** (umotana, obavijena moć), odnosno moć zmije.“¹⁶

Okultisti priznaju da je „**aktivacija kundalinija**“ **opasan korak**, ali kada se jednom aktivira, kroz učenika navodno protiče „vitalna životna snaga“. Kada se to desi, osoba postaje „nabujala reka ljubavi, koja utiče na ljude koji stupaju u kontakt sa njim“.¹⁷

Okultisti još kažu: „Vekovima su indijski Jogiji čuvali **tajne kundalini joge**. Za ljude iz davnina poznato kao 'šesto čulo', ova **izvanredna životna snaga** koja omogućava otvaranje 'trećeg oka' je smeštena u dnu kičme, i može da donese **neiscrpnu rezervu energije** i znanja.“¹⁸

Okultista Elis Bejli kaže: „Treće oko se razvija praktikovanjem **veštine vizuelizacije**.“¹⁹ Bejlijeva još kaže: „Nijedan čovek nije mađioničar ili beli mag dok ne otvori treće oko ili bar dok se ne nalazi u procesu njegovog otvaranja, jer se upravo putem tog oka daje **energija, usmerenje i kontrola obliku mišljenja**, dok je kod nižih graditelja takav slučaj da bivaju odvučeni u bilo kakvu aktivnost...“²⁰

Postoji i „Kundalini institut za istraživanja“ koji objavljuje „Žurnal za nauku i svest za život u doba volodije“ (Journal of Science and Consciousness for Living in the Aquarian Age).²¹

Iz gornjeg opisa „kundalini joge“ zapažamo nekoliko interesantnih i važnih elemenata. To su:

- mistična snaga
- stanje izmenjene svesti
- unutrašnja snaga
- skrivena energija

- aktivacija kundalinija je opasan korak
- tajne kundalini joge
- izvanredna životna snaga
- neiscrpna rezerva energije
- veština vizuelizacije
- kontrola oblika mišljenja
- probuđenje kundalini ili zmijske moći

Iskustva brojnih okultista koji upražnjavaju „kundalini jogu“, kao i druge veštine hinduizma, pokazuju da oni ovom veštinom dolaze u stanje transa, da imaju neverovatna iskustva vizuelizacije tokom kojih „putuju po drugim svetovima“, imaju „kontakte i razgovore sa bogovima“, kao i da dobijaju neverovatnu snagu i energiju u određenim trenucima.

Istraživanja pokazuju da su ta iskustva u potpunosti ista onima koje doživljavaju osobe koje konzumiraju halucinogene droge, kao što je LSD. Jedan bivši okultista, koji je upražnjavao brojne tehnike hinduizma, uključujući meditaciju, kundalini jogu i dr, kaže:

„Dok sam bio u dubokoj meditaciji, bogovi su često postali vidljivi i razgovarali su sa mnom. Povremeno sam pomoću astralnih projekcija bio odnesen na druge planete i u sveteve drugih dimenzija. Tek sam mnogo godina kasnije saznao da se takva iskustva u laboratorijama, pod budnim okom psihologa, mogu oponašati pomoću LSD-a ili hipnoze.“²²

Poznato je da su vrhunski rezultati Novaka Đokovića u 2011. godini direktno povezani sa primenom instrukcija „doktora Četojevića“, stručnjaka za hinduističke veštine duhovnosti i metode ishrane koje su zasnovane na hinduizmu.

Postavlja se pitanje: Da li se Novak Đoković spojio na „izvor energije“ o kojem govore brojni okultisti koji upražnjavaju kundalini jogu, transedentalnu meditaciju i druge hinduističke veštine?

Bivši okultista i član tajnog društva za obožavanje „bogova“, Rože Morno, u svojoj knjizi „Moj beg od demona“, govori o delovanju demona na sportskim takmičenjima i o uspehu onih koji im postanu poslušni. On iznosi svoja iskustva o susretima sa demonima, koji se predstavljaju kao bogovi,²³ i o njihovim velikim mogućnostima da „pomognu“ onima koji su im lojalni.

Istorija beleži da su brojni paganski narodi pominjali susrete sa „bogovima“ tokom svojih bizarnih rituala i obreda. Do susreta sa „bogovima“ dolazili su samo retki pojedinci koji su posebnim tehnikama i veštinama uspeali da prizovu „bogove“, i od njih dobijali naročite mogućnosti i potencijale koji su ih činili izuzetnim i veoma poštovanim u narodu. „Bogovi“ su od svojih sledbenika tražili da učestvuju u najodratnijim ritualima, i da takav obrazac ponašanja prenesu na ostatak naroda.

Poznato je da su današnja sportska takmičenja nastavak paganskih gladijatorskih borbi u kojima su gubitnici bili osuđeni na smrt. Grimase pobednika u današnjim sportskim takmičenjima identične su grimasama gladijatora koji su zadavali smrtni udarac svojim suparnicima. To nisu lica ispunjena radošću kao u slučaju susreta sa svojim detetom, bratom, sestrom ili nekim voljenim, već demonski izraz lica koji odražava duhovnu bolest čoveka.

Pomenute fenomene nije moguće razumeti bez poznavanja osnovnih pojmova iz teologije. U Svetom Pismu nalazimo informacije o postojanju duhovnog sveta - bića koja ne vidimo, ali koja mogu da budu vidljiva pod određenim okolnostima. Naš vid, koji je limitiran na vidljivi deo spektra od 0,4 - 0,7 mikrometara, ne omogućava nam da vidimo anđele, a pogotovo ne anđele koji se nazivaju „demonima“ i koji se kao i mnogi loši ljudi prikazuju kao „bogovi“ i prijatelji čoveka.

Mnogi ljudi su tokom istorije uspostavljali kontakt sa demonima, i bili njihova oruđa u uništenju čoveka na najsuptilnije načine. Većina demonizovanih ljudi nije bila svesna prave pozadine iskustava koje su doživljavali, ali su bili srećni zbog svog „neverovatnog uspeha“, koji je tako bio nazivan od strane izmanipulisane mase. Krajnji ishod je bila teška depresija i duhovna bolest takvih „velikana“, dok su mnogi od njih izvršili samoubistvo. Zbog toga ne treba da čudi da je u Svetom Pismu sugerisana najteža sankcija za one koji se bave okultizmom - prizivanjem „bogova“ (demona).

Često je komunikacija sa demonima, kao pravi uzrok „velikog uspeha“ u ovom svetu, pokrivena pričama o „promeni dijete“ i slično. Hinduistički okultistički koncept predstavlja generator za brojne

besmislene dijete kao što su: ishrana po krvnim grupama, konzumiranje plodova samo sa domaćeg podneblja, makrobiotička ishrana sa neobičnim kombinacijama namirnica, i mnoge druge, od kojih je danas najpopularnija „bezglutenska dijeta“.

Oni koji su malo informisani znaju da je gluten jedan od najboljih i najzdravijih proteina za čoveka koji je prisutan u nekim žitaricama, naročito u pšenici, raži i ječmu. Postoje retki pojedinci koji su zbog određenih poremećaja u organizmu alergični na gluten, pa moraju da upražnjavaju ishranu bez pomenutih žitarica. Ali, to je više nego nedovoljan razlog za promociju načina ishrane koji ljude uskraćuje za ovaj odličan protein.

Naravno da je režim ishrane bez glutena samo „šminka“ za mnogo važniju „ishranu“ (duhovnu) uz pomoć koje konzumenti dobijaju „probuđenje kundalini ili zmijske moći“. (Verujemo da je svima poznato da je u Svetom Pismu „zmija“, odnosno „aždaja“, simbol Sotone - vodećeg pobunjenog anđela koji manipuliše ljudima i koji im daje naročite potencijale i moći ako izaberu put destrukcije.)

Mnogim iskrenim prijateljima Novaka Đokovića sigurno je laknulo kada su čuli da je prekinuo saradnju sa ekspertom za hinduističke veštine „doktorom Četojevićem“. Ali, onda je kao hladan tuš usledila informacija da je jedan mnogo veći okultista postao najbliži saradnik Novaka Đokovića. Bivši panker, koji je vreme najviše provodio po garažama na probama „muzičara“, i stalni posetilac novosadskih klubova „Miš“ i „Rupa“, a kasnije verni sledbenik poznatog okultiste Željka Malnara, postala je „osoba za uspeh“. Tatjana Vojtehovski, do skoro prva dama TV Pink, šokirala je javnost svojim kvizom „Trenutak istine“ koji slobodno možemo nazvati najodvratnijim programom u istoriji srpske TV produkcije. Sa istetoviranim krilatim čudovištem na leđima, ova „uspešna“ osoba sugeriše šta je (ko je) izvor njenog uspeha.

„Savetnici“ Novaka Đokovića su odlično znali ko je najpogodnija osoba za PR-a i poslove marketinga za ostvarivanje još većeg „uspeha u ovom svetu“. Da li time Novak Đoković pravi još črvšći part sa Đavolom (Sotonom), odnosno demonima („bogovima“)? Prepuštamo čitaocu da proceni.

Reference

1. Our Daily Bread, July 9, 1994.
2. Jack Higgins, autor romana „The Eagle Has Landed“, u: Our Daily Bread, July 9, 1994.
3. Rees CR, Howell FM, Miracle AW Jr. Do High school sports build character? A quasi-experiment on a national sample. *Social Science Journal* 1990;27(3):303-315.
4. Miracle AW Jr, Rees CR. Evidence of the Myth. In: *Lessons of the Locker Room: The myth of school sports*. 1994. Amherst, NY: Prometheus Books. P. 88.
5. Kleiber DA, Roberts GC. The Effects of Sport Experience in the Development of Social Character: An exploratory investigation. *Journal of Sport Psychology* 1981;3:114-122.
6. Todd Crosset. University of Massachusetts (and coauthors at Northeastern University .) quoted in Warner R. *Analysis: Football's violence can spill into private lives*, 1994.
7. *Detroit News* Oct 24, 1995 p. 11A, 13A.
8. Stevenson, CL. College Athletics and Character: The Decline and Fall of Socialization Research. In: Chu D, Segrave JO, Becker BJ. *Sport and Higher Education*. Champaign, IL. Human Kinetics, 1986 p. 254-255.
9. Silva JM. The perceived legitimacy of rule violating behavior in sports. *The Journal of Sport Psychology* 1983;5:438-466.
10. *Detroit News*, October. 24, 1995.
11. Novak Đoković na TV Pink:
<http://www.youtube.com/watch?v=n5w8zn5F3Eg>
12. *Encyclopedia of Associations* (Vol. 1, Part 2) (1998, 33rd Edition), p.2021.
13. Pat Means, *The Mystical Maze: A Guidebook Through the Mindfields of Eastern Mysticism* (Campus Crusade for Christ, Inc., 1976), p.212.
14. J. E. Cirlot, *A Dictionary of Symbols* (New York, New York: Philosophical Library, Inc., 1972), p.60.
15. Sandra L. Koch, *Combating the New Age Movement: A Christian Warfare Manual* (Boca Raton, Florida: Foundation Tabernacle Ministries, Inc., n.d.); See also: Robert S. Liichow, *The Two Roots of Today's Revival* (Kearney, Nebraska: Morris Publishing, 1997), p.209-212.
16. Alain Danielou, *The Gods of India* (New York, New York: Inner Traditions International Ltd., 1985), p.217, 219.
17. Catalog from DASO, p.3.
18. Catalog from Bantam/Doubleday/Dell (Spring/Summer 1988), p.17; See also: Johanna Michaelsen, *Like Lambs to the Slaughter* (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1989), p.101; Sri Chinmoy, *Spiritual Power, Occult Power and Will Power* (Jamaica, New York: Agni Press, 1976), p.59.
19. Jane Gumprecht quoting Alice Bailey, *New Age Health Care: Holy or Holistic* (Orange, California: Promise Publishing, 1988), p.190.
20. Alice A. Bailey, *The Soul: Quality of Life* (New York: Lucis Publishing Company, 1974), p.201; See also: Alice A. Bailey, *A Treatise on White Magic or the Way of the Disciple* (New York: Lucis Publishing Company, 1951), p.213.
21. Peggy S. Cuddy, „Transformation Toward New Age Synthesis,“ *Distant Drums* (March 1986, Vol. 8, No. 1), p. 4.
22. Rabindranath R. Maharaj, „Smrt jednog gurua“, *Euroliber*, Zagreb, 2000, str. 81.
23. Rože Morno, „Moj beg od demona“. *Metafizika*, Beograd, 2004.